

(Kort bemærkning).

Pia Gjellerup (S):

Jeg vil gerne sige, at jeg anser det for at være helt selvfølgelig, at regeringen har det overordnede politiske ansvar også for sine embedsmænd. Det synes jeg imidlertid – forslaget til vedtagelse er i hvert fald blevet rigelig langt – stråler ud over det hele, og det synes jeg også alle tre ministre meget kontant har svaret i dag.

Man har rent faktisk tilrettelagt en konstruktion i forhold til, hvordan myndighederne er indrettet og at regeringen, da hele sagen var overstået, havde regeret i 56 dage. Det er konstateringen af, at det er lavet af den tidligere regering, der gør, at oppositionen bliver nødt til at stå af. Det er den ene ting.

Det andet er, at man altså ikke kan acceptere, at den tidligere regering var herre over den manglende information af Færøerne i september-oktober 1992. Det vil man overhovedet ikke anerkende, og det synes jeg næsten er pinligt, for det er der jo altså dramatisk belæg for i beretningen.

Så der skulle altså stå et eller andet, og jeg synes, det ville være glimrende og egentlig mere ærligt, om man ville skrive en prioritering ned af, hvilke ting man mener der er gået galt, og hvad man kan bebrejde hvem for.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Der er en vinkel på Undersøgelseskommissionens beretning, som ikke har været særlig meget fremme i debatten indtil nu, og som jeg godt kunne tænke mig at høre hr. Per Stig Møllers vurdering af og forhåbentlig også beklagelse af.

Det er nemlig, at de beslutninger og de orienteringer, der er sket under dette forløb i foråret 1993, helt entydigt er sket under hensyntagen til den folkeafstemning, som skulle finde sted den 18. maj 1993.

Det fremgår af talrige forklaringer i beretningen, at regeringen eksempelvis på et tidspunkt har ladet være med at gå i Finansudvalget af hensyn til opbakningen ved folkeafstemningen den 18. maj.

Det fremgår klart andre steder, at regeringen har truffet beslutninger eller undladt at træffe en bestemt beslutning, fordi den ville være uholdbar i forhold til folkeafstemningen.

Jeg vil gerne høre hr. Per Stig Møllers vurdering af det her og høre, om ikke hr. Per Stig Møller er enig i, at det er helt uantageligt, at man i et demokratisk samfund skal være udsat

for, at man reelt og med rette kan mistænke regeringen for, at den forholder offentligheden og Folketinget oplysninger under hensyn til en kommende EU-folkeafstemning.

(Kort bemærkning).

Per Stig Møller (KF):

Ansvaret for de afgørende begivenheder nævner jeg, vil jeg sige til hr. Frank Aaen.

De afgørende begivenheder er det forkert gennemførte aktiebytte og den efterfølgende fusion. Det har Schlüterregeringen hverken lod eller del i, for det var slet ikke opfundet i dens tid.

Hvis hr. Frank Aaen vil læse rapporten, konkluderes det, at disse tanker først dukker op den 29. januar 1993, hvor vi desværre var trådt tilbage. Vi havde såmænd meget gerne siddet 29. januar, men det tror jeg ikke hr. Frank Aaen var interesseret i.

Udnævnelsen af Richard Mikkelsen er selvfølgelig en udnævnelse med henblik på at få en sikker økonomisk hånd. Det er der ingen tvivl om, og det er da også klart, at det har denne regering helt sikkert regnet med, men derfor har man da ikke regnet med, at han skulle føre politik.

Det, vi bebrejder regeringen, er, at den ikke på noget tidspunkt, når den presser så kraftigt på i marts måned, som den gør, efter alle advarslerne sikrer sig, at det, den gør, også er ordentligt undersøgt. Færøgruppen, som den borgerlige regering nedsatte, er da god nok. Problemet er, at regeringen ikke hører efter den.

Det er denne regering, der altså har en masse oplysninger liggende i Færøgruppen, som ikke kommer videre til ministrene. De skal da videre til ministrene, og det skal den da sikre. Der er også noget i ministeransvarlighedsloven, der hedder, at man ikke må holde sig i bevidst uvidenhed; ministrene har pligt til at stille spørgsmål.

Til fru Gjellerup: Regeringen havde kun sidet i 56 dage, da det hele var overstået. Ja, og det vil jeg meget gerne godskrive regeringen. Jeg har fuld forståelse for, at det er en vanskelig og uoverskuelig situation at komme ind i allerede den 25. januar som ny statsminister at få et papir om, at der mangler 1,5-2 mia. kr. i kasserne deroppe.

Men regeringen kan dog sige, at den beklager, der er begået de og de fejl. I stedet for skubber den alt det over på andre, som den overhovedet kan finde at skubbe.